

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 9Csp/146/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1417212416
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Taťána Poláková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1417212416.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Taťanou Polákovou v spore žalobkyne: H. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. č.XX, okres O., zastúpená MICHALIČKA advokáti s.r.o., so sídlom Halenárska 18, Trnava, IČO: 53 309 936, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516 so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovských rozsudkov a iné, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava pod sp. zn. 24/06/14 zo dňa 17.07.2014.

II. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, Bratislava, pod sp. zn. 154/06/14 zo dňa 28.7.2014.

III. Nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 3.843,56 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.843,56 eur od 28.08.2017 do zaplatenia sa vylučuje na samostatné konanie.

IV. Žalobkyni sa priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V. Návrh žalovaného na prerušenie konania sa zamietá.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok spolu v sume 840 eur na účet Mestského súdu Bratislava IV do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 28.08.2017 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd

-určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.03.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve,

-určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve,

-určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 09.08.2012 (žalobkyňou nesprávne uvedené, že zo dňa 09.08.2017) uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve,

-určil, že úver medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.03.2012 (žalobkyňou nesprávne uvedené, že zo dňa 14.03.2017) je bezúročný a bez poplatkov,

-určil, že úver medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2011 (žalobkyňou nesprávne uvedené, že zo dňa 21.07.2017) je bezúročný a bez poplatkov,

-určil, že úver medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 09.08.2012 je bezúročný a bez poplatkov,

-zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 2.003,44 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia,

-zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 1.840,12 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia,

-zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 6.328 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia ako aj nahradiť žalobkyni trovy konania.

Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela vyššie uvedené zmluvy, ktoré obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré pri podpise zmlúv nebolo možné ovplyvniť. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.03.2012 mali byť žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 1.320 eur, reálne jej bola poskytnutá suma 966,80 eur. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2011 mali byť žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 1.320 eur, reálne jej bola poskytnutá suma 1.130,12 eur. Na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 09.08.2012 mali byť žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky v dohodnutej výške 5.000 eur, je faktom, že reálne jej táto suma poskytnutá bola. Žalobkyňa v ďalšom poukazovala na to, že na základe vyššie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.03.2012 jej bola poskytnutá suma 966,80 eur, pričom žalovanému splatila sumu 2.970,24 eur. Má za to, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil o sumu 2.013,44 eur. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Na základe vyššie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2011 jej bola poskytnutá suma 1.130,12 eur, pričom žalovanému splatila sumu 2.970,24 eur. Má za to, že žalovaný sa bezdôvodne obohatil o sumu 1.840,12 eur. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Na základe vyššie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-74276 zo dňa 09.08.2012 jej bola poskytnutá suma 5.000 eur, pričom žalovanému splatila sumu 11.328 eur. Žalovaný sa bezdôvodne obohatil o sumu 6.328 eur. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Žalobkyňa poukazovala na to, že zabezpečenie v zmluvách bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Žiadala podrobiť predmetné zmluvy súdnej kontrole a uloženia povinnosti žalovanému vydať jej bezdôvodné obohatenie v žalovanej výške.

2. Žalovaný vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu 17.10.2017 žiadal žalobu zamietnuť a žalovanému priznať náhradu trov konania. Uviedol, že žaloba je neurčitá, nepreskúmateľná a nezrozumiteľná. Poukazoval na vzájomnú nezlučiteľnosť navrhovaných výrokov, keď návrh na určenie neplatnosti tejktorej zmluvy a zároveň návrh na určenie, že úver podľa príslušnej zmluvy je bezúročný a bez poplatkov sa navzájom vylučujú. Podľa platnej právnej úpravy môže byť bezúročný úver len za predpokladu, že zmluva je platnou. Podaná žaloba neobsahuje žiadne dôvody spôsobujúce či už neplatnosť celej zmluvy, alebo to, že jednotlivé úvery sú bezúročné a bez poplatkov. Vo vzťahu k určeniu neplatnosti označených zmlúv, a tiež aj v časti o určenie bezúročnosti úveru žalovaný namieta neprípustnosť žaloby v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p) poukazujúc na ust. § 137 písm. c/ a d/ C.s.p. Žalovaný tiež namietal neprípustnosť podanej žaloby v rozsahu všetkých výrokov súvisiacich so zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.03.2012 a so zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2011, a to z dôvodu existencie právoplatného rozhodnutia o nárokoch vyplývajúcich z uvedených zmlúv. Poukazoval na to, že o nárokoch zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.03.2012 bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 154/06/14, ktorý vydal Slovenský arbitrážny súd dňa 28.07.2014. Rozhodcovský rozsudok nebol ani spochybnený, ani zrušený a je právoplatným rozhodnutím. Obdobne aj pri nárokoch zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 24/06/14, ktorý vydal Slovenský arbitrážny súd dňa 17.07.2014. Ani v tomto prípade rozhodcovský rozsudok nebol spochybnený, zrušený a je právoplatným rozhodnutím. Obidve rozhodnutia predstavujú záväzné rozhodnutia pre sporové strany a podaná žaloba smeruje k popretiu ich účinkov. Pričom, ak žalobkyňa chcela vôbec spochybňovať vydanie, správnosť a účinky uvedených rozhodcovských rozsudkov, mala tak urobiť v samostatnom a k tomu určenom konaní prostredníctvom žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Tento spôsob osobitnej žaloby nie je podľa názoru žalovaného možné obhádzat', či dokonca nepodanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonnej lehote nahrádzať iným typom žaloby. Žalovaný ďalej uviedol, že v súvislosti s uplatňovaním akýchkoľvek návrhov a nárokov spojených so zmluvou o revolvingovom úvere č. 154078-74276 nejde o uplatňovanie žiadnych spotrebiteľských práv či nárokov, nakoľko uvedenú zmluvu žalobkyňa uzavrela ako podnikateľka konajúca pod obchodným menom H. W. - AK - J., N.: XX XXX XXX s miestom podnikania S. XXXX/XXA, O. a úver čerpala pre podnikateľské účely. Na základe tejto skutočnosti je preto vylúčené tvrdenie o neprijateľných podmienkach spojených s podnikateľským a obchodnozväzkovým vzťahom, o bezúročnosti úveru podľa uvedenej zmluvy a tiež s tým spojeného a žalobkyňou tvrdeného bezdôvodného obohatenia.

Žalovaný vo vyjadrení tiež uviedol, že z podanej žaloby nie je zrejme ani, na základe čoho sa žalobkyňa domáha zaplata sumy 10.171,56 eur. Žalovaný popiera existenciu nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia čo do základu i výšky. Zároveň žalovaný uplatnil voči predmetnému nároku námietku premlčania, keď v prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300046397 zo dňa 14.03.2012 je to v rozsahu prevyšujúcom sumu 471,66 eur. Táto čiastka predstavuje úhrady vykonané v období menej ako 2 roky pred podaním žaloby, čiže akýkoľvek nárok, ktorý ju prevyšuje je uplatňovaný po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby. V objektívnej premlčacej dobe je premlčaný nárok v časti nad sumu 1.396,66 eur. V prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.07.2011 je to v rozsahu prevyšujúcom sumu 275,52 eur. Táto čiastka predstavuje úhrady vykonané v období menej ako 2 roky pred podaním žaloby, čiže akýkoľvek nárok, ktorý ju prevyšuje je uplatňovaný po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby. V objektívnej premlčacej dobe je premlčaný nárok v časti nad sumu 960,52 eur. V prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 09.08.2012 je to v rozsahu prevyšujúcom sumu 3.068 eur. Táto čiastka predstavuje úhrady vykonané v období menej ako 2 roky pred podaním žaloby, čiže akýkoľvek nárok, ktorý ju prevyšuje je uplatňovaný po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby. V objektívnej premlčacej dobe je premlčaný nárok v časti nad sumu 5.900 eur.

3. Rozsudkom č.k. 9Csp/146/2017-106 zo dňa 27.11.2019 súd žalobu zamietol, žalovanému priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie.

5. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 16CoCsp/14/2020-147 zo dňa 29.06.2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku v časti týkajúceho sa určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 08.08.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve, určenia, že úver medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 09.08.2012 je bezúročný a bez poplatkov a zaplata 6.328 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, potvrdil. V zostávajúcej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Za dôvodnú však považoval odvolací súd námietku žalobkyne, ktorá sa týkala zostávajúcej časti zamietajúceho výroku, t. j. určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve, určenia, že úver medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2012, je bezúročný a bez poplatkov, zaplata 2.003,44 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, určenia, že zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.7.2011 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná pre početné neprijateľné podmienky v zmluve, určenia, že úver medzi účastníkmi zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.7.2012, je bezúročný a bez poplatkov a zaplata 1.840,12 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa správne poukazovala na to, že pokiaľ súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že vo vzťahu k nárokom zo zmlúv č. XXXXXXXXXX zo dňa 14.3.2012 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.7.2011, boli vydané rozhodcovské rozsudky Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, a to rozsudok sp. zn. 154/06/14 zo dňa 28.7.2014, ktorý na základe návrhu žalovaného zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému sumu 1.626,56 eur, zmluvnú pokutu a úrok z omeškania a rozsudok sp. zn. 24/06/14 zo dňa 17.7.2014, ktorý na základe návrhu žalovaného zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému sumu 1.131,52 eur, zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, ktoré nie sú právoplatné, nemohol žalobu ako predčasne podanú zamietnuť. V prípade, ak sa rozhodcovské konanie (myslí sa tým aj spotrebiteľské rozhodcovské konanie) začalo skôr ako konanie na všeobecnom súde, všeobecný súd ex offo preruší konanie až dovtedy, kým sa v rozhodcovskom konaní rozhodne o právomoci alebo vo veci samej (§ 8 C. s. p.). Všeobecný súd konanie zastaví až vtedy, keď bolo právoplatne rozhodnuté, že spor sa má prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní alebo v prípade, keď bolo právoplatne rozhodnuté vo veci samej, t. j. spotrebiteľský rozhodcovský súd vydal vo veci spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok. Všeobecný súd však musí počkať do právoplatného skončenia rozhodcovského konania, t. j. musí počkať, či účastník nepodal žalobu o zrušenie spotrebiteľského rozhodcovského rozsudku, resp. musí počkať na rozhodnutie, ako bude o tejto žalobe rozhodnuté (§ 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z. z.). Nakoľko v danom prípade súd prvej inštancie po zistení, že rozhodcovské konanie začalo skôr ako konanie na všeobecnom súde, nepostupoval v súlade s Civilným sporovým poriadkom, vo veci meritórne rozhodol a žalobu ako predčasne podanú zamietol, týmto nesprávnym procesným pochybením znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a pretože súčasne tento

nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd na tomto základe napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie predovšetkým opätovne preverí, či rozhodcovské rozsudky Slovenského arbitrážneho súdu, sp. zn. 154/06/14 zo dňa 28.7.2014 a sp. zn. 24/06/14 zo dňa 17.7.2014 nenadobudli právoplatnosť, resp. z akých dôvodov rozhodcovský súd nepokračoval v rozhodcovskom konaní a rozsudky riadne nedoručoval; následne posúdi, či nenastali účinky predpokladané v § 243d Exekučného poriadku. V závislosti od týchto zistení buď zvolí ďalší procesný postup, ktorý bude v súlade s § 8 C. s. p., resp. vec riadne prejedná, posúdi vecnú opodstatnenosť podanej žaloby v zostávajúcej časti, pričom neopomenie, že v sporoch s ochranou slabšej strany s účinnosťou od 1.7.2016 môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz (§ 295 C. s. p.) s tým, že ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú (§ 296 veta druhá C. s. p.); na základe vykonaných dôkazov ustáli skutkový stav potrebný pre svoje rozhodnutie, ktoré bude vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu preskúmateľné a po opätovnom rozhodnutí sporu svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C. s. p. tak, by obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

6. Podaním doručeným tunajšiemu súdu 02.03.2023 žalobkyňa navrhla, aby súd pripustil zmenu žalobného návrhu v znení:

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava rozhodcu Y. K. U. v právnej veci PROFIL CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 proti H. W., trvale bytom 919 XX W. XX, narodená XX.XX.XXXX o zaplatenie 1.131,52 eur s príslušenstvom sp.zn. 24/06/14 zo dňa 17.7.2014.

Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava rozhodcu Y. K. U. v právnej veci PROFIL CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 proti H. W., trvale bytom XXX XX W. XX, narodená XX.XX.XXXX o zaplatenie 1.626,56 eur s príslušenstvom sp.zn. 154/06/14 zo dňa 28.7.2014.

Súd zaväzuje žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 3.843,56 eur a ročný úroky z omeškania vo výške 5% zo sumy 3.843,56 eur odo dňa 28.08.2017 do zaplatenia a to všetky do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

Žalobkyňa zmenu návrhu odôvodnila tým, že dňa 02.02.2023 bol žalobkyni (nesprávne uvedené žalovanej) doručený Rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 24/06/14 zo dňa 17.07.2014. Dňa 02.02.2023 bol žalobkyni (nesprávne uvedené žalovanej) doručený Rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, sp.zn. 154/06/14 zo dňa 28.07.2014.

Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. 24/06/14 zo dňa 17.07.2014 Slovensky arbitrážny súd rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.131,52 eur s príslušenstvom, trovy rozhodcovského konania a trovy právneho zastúpenia. Dôvodnosť uplatneného nároku rozhodcovský súd vyvodil z uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25.7.2011 medzi žalobkyňou a žalovaným a nesplatením úver vrátane jeho príslušenstva žalobkyňou žalovanému.

Rozhodcovským rozsudkom sp.zn. 154/06/14 zo dňa 28.7.2014 Slovensky arbitrážny súd rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.626,56 eur s príslušenstvom, trovy rozhodcovského konania a trovy právneho zastúpenia. Dôvodnosť uplatneného nároku rozhodcovský súd vyvodil z uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.3.2012 medzi žalobkyňou a žalovaným a nesplatením úver vrátane jeho príslušenstva žalobkyňou žalovanému.

V zmysle poučenia oboch vydaných rozhodcovských rozsudkov sa môže žalobkyňa žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia rozhodcovských rozsudkov v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovských rozsudkov.

Vzhľadom na skutočnosť, že až po podaní žaloby v tomto súdnom bol žalobkyni dňa 2.2.2023 doručený Rozhodcovský rozsudok sp.zn. 24/06/14 zo dňa 17.7.2014 a Rozhodcovský rozsudok sp.zn. 154/06/14 zo dňa 28.7.2014 nemohla žalobkyňa spôsobom určeným zákonom podať na príslušnom súde žalobou o zrušenie týchto rozhodcovských rozsudkov z dôvodu, že právne účinky ich doručenia čase podania

žaloby nenastali, navyše v čase podania žaloby, žalovaná dokonca nemala ani vedomosť o existencii predmetných rozhodcovských rozsudkov, preto mohlo byť predmetnom súdneho konania len určenie neplatnosti úverových zmlúv.

Vzhľadom však na to, že predmetné rozhodcovské rozsudky boli žalobkyni doručené dňa 2.2.2023, existujú tak právne akty ktorými rozhodcovský súd priznal žalovanému nároky voči žalobkyňa, ktoré však žalobkyňa namieta, predkladá týmto žalobkyňa súdu návrh na zmenu žalobného petitu vo vyššie uvedenom znení.

V ďalšom žalobkyňa poukazovala na to, že zmluvy o revolvingových úveroch uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným sú zmluvy spotrebiteľské. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorý je najčastejšie predávajúci za takých podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto dojednania v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti s skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu je neplatná.

Ustanovenie § 53 OZ sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo porušujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje s absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov dennej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch, alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľské zmluvy v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ, pretože ich uzatváral žalovaný ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľka, pričom obsah zmlúv, ako aj obsah podmienok bol dodaný žalovaným bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu preto je potrebné predmetný vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení OZ. Žalobkyňa poukazovala na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen EÚ je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu, alebo dodávateľa, podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (článok 6 Smernice rady 93/200133 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „Smernica“).

Od spotrebiteľa nemôže žalovaný ako veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ak nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom možno konštatovať, že žiadne poplatky sa v zmluve nenachádzajú.

Odvolaacie súdy už v minulosti judikovali, že všeobecné obchodné podmienky, či cenníky sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku judikoval vyššie uvedený súd ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. O netransparentnú doložku ide aj vtedy, ak dodávateľ niektoré časti zmluvy, resp. zmluvné podmienky uvedie menším písmom. Spotrebiteľ sa môže domnievať, že menšie písmo obsahujú text, ktorému nemusí pripisovať až taký dôležitý význam. K tomuto záveru odvolací súd pristúpil z dôvodu, že práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa. Aj v danom prípade žalobcovi mal v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú písané oveľa menším písmom ako samotný text zmluvy vzniknúť nárok na zaplatenie poplatkov, pričom v samotnej zmluve takéto ustanovenie absentuje a ani zo znenia všeobecných podmienok nie je zrejmé. Žalobkyňa ako spotrebiteľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy podpisom tejto zmluvy prehlásila, že bola oboznámená so Všeobecnými obchodnými podmienkami, že s nimi súhlasí, nemá voči nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom aj text tohto vyhlásenia žalovaného, ktorý je súčasťou zmluvy o poskytnutí úveru je napísaný menším písmom ako ostatné ustanovenia zmluvy. Písmo je tak malé, že je len vyvinutím

neúmernej snahy sa dá zistiť obsah samotného textu. Podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Účelom tejto právnej úpravy je bez akýchkoľvek pochybností poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, ktorých nesplnenie je spojené so zákonnou sankciou nepriznania úrokov a poplatkov. V ďalšom žalobkyňa poukazovala na znenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, ak keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že v zmluvách o revolvingovom úvere a uzatvorenej medzi stranami sporu absentuje údaj a to v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľskom úvere, t.j. údaj o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje aj ďalšiu povinnú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľskom úvere, teda údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázala na to, že zákonodarca určil túto náležitosť v právnom predpise jasne, doba trvania zmluvy a nie, aby si to musel spotrebiteľ nejakým spôsobom vyvodzovať z viacerých údajov. Okrem toho zákon jednoznačne uvádza, že ďalšou povinnou náležitosťou zmluvy je aj údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda rozlíšil pojmy doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Teda nebola naplnená ani dikcia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľskom úvere. V predmetných zmluvách absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľskom úvere a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti poskytnuté spotrebiteľské úvery je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročné a bez poplatkov. Veriteľovi z predmetných úverových zmlúv tak vznikol iba nárok na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré boli žalobkyni reálne poskytnuté. Žalobkyňa sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení v mesiaci august 2017, kedy podala žalobu na súd. Nakoľko žaloba v danej právnej veci bola podaná dňa 28.08.2017, bola podaná v rámci dvojročnej subjektívnej doby. Vychádzal pritom z názoru, že prípade subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. V danom prípade podľa názoru súdu je objektívna premlčacia doba je desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považovala za úmyselné. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nepovažovala za súladné s dobrými mravmi, nakoľko žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákona o spotrebiteľskom úvere a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. V predmetnom prípade táto desaťročná premlčacia doba nemohla začať plynúť skôr ako v roku 2011 resp. 2012 (t. j. skôr ako bola uzatvorená Zmluva o revolvingovom úvere). Žaloba bola podaná dňa 28.08.2017 a teda žaloba bola podaná pred uplynutím objektívnej desaťročnej premlčacej doby. Žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov, obzvlášť pokiaľ ide uvádzanie obligatórných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako je termín konečnej splatnosti alebo predpoklady na výpočet RPMN. Úmysel obchodníka získať na úkor spotrebiteľa bezdôvodné obohatenie je daný tým, že úverovú zmluvu uzatvára s cieľom získať odplatu vo forme úrokov, prípadne poplatkov. Zákon pritom obchodníkovi ukladá, čo má zmluva obsahovať, aby transparentne informovala spotrebiteľa, k čomu sa spotrebiteľ zaväzuje. Obchodník vie, čo mu zákon ukladá. Vie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, čestné úroky a poplatky, atď., ale do zmluvy predpísané správne a úplné náležitosti nedá (ako to bolo v prejednávanej veci) a/alebo nečestné úroky a poplatky sofistikovane zakrýva jednak ich rôznym rozčlenením v zmluve a jednak ich rozdelením aj do vedľajších dojednaní. Ako profesionál tak robí preto, že to tak chce urobiť, aj keď vie, že nekoná v súlade so zákonom. Podstata aplikácie 10-ročnej premlčacej lehoty však spočíva v prvom rade v tom, že v dobe prijatia nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie, a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe 11 uzatvorenia zmluvy ešte tento úmysel nemusel mať, čo je ale najmenej pravdepodobná

možnosť. V každom prípade však prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavila naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. U obchodníka platí nevyvrátiteľná domnienka, že pozná zákon a ako profesionál zákon poznať musí, lebo je to jeden z jeho pracovných nástrojov a na rozdiel od spotrebiteľa aj vie, ako má s právom naložiť a teda či sa vedome a úmyselne rozhodne, že sa bude na úkor spotrebiteľa nezákonne prijímaním nedôvodných platieb obohacovať alebo nie. S ohľadom na okolnosti prípadu možno uzavrieť, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne bol daný už od uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorej návrh bez uvedenia obligatórných náležitostí podľa zákona o spotrebiteľskom úvere koncipoval žalovaný a predložil ho na podpis žalobkyne, a teda bol daný aj v čase, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobkyňa sa domáha o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. b), c), d), e), i), k) a l) zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov pretože: b) účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

7. Podaním doručeným tunajšiemu súdu 07.02.2024 žalovaný navrhol prerušenie tohto konania a súčasne sa vyjadril k navrhutej zmene žaloby.

Žalovaný v podaní uviedol, že podaná žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti alebo tvrdenia ohľadom úroku z omeškania. V danej časti zmena žaloby ani nemala byť povolená.

Vzhľadom na zmenu žaloby a domáhanie sa zrušenia rozhodcovských rozsudkov je zrejmé, že žalobný návrh pod bodom III. o zaplatenie peňažnej sumy je zjavne predčasným a nedôvodným.

Žalovaný ďalej uviedol, že nakoľko úrok z omeškania si žalobkyňa v žalobe nikdy neuplatnila a požaduje ho priznať od 28.08. 2017, žalovaný uplatňuje námietku premlčania voči takto tvrdenému nároku. Tento nárok je v rozsahu zodpovedajúcom dátumu pred 02.03. 2020 (3 roky pred zmenou žaloby) premlčaným. Uviedol, že podaná žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti alebo tvrdenia ohľadne úroku z omeškania; v danej časti zmena žaloby ani nemala byť povolená.

Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu o tom, že zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú údaj / náležitosť podľa § 9 ods. 2 písmeno c) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu ich uzavretia.

Adresa predávajúceho na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti“ sa podľa dikcie § 9 ods. 2 písmeno c) Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia každej úverovej zmluvy mala uvádzať len ak išlo o „adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

Zákon č. 129/2010 Z.z. pod „predávajúcim“ neoznačuje veriteľa, ale subjekt, ktorý spotrebiteľovi predáva tovar alebo poskytuje službu a ktorých cena (tovaru alebo služby) je financovaná z prostriedkov spotrebiteľského úveru. Zreteľne táto skutočnosť vyplýva z ustanovení § 15 uvedeného zákona.

Podľa § 15 ods. 1,2,3 a 5 zákona č. 129/2010 Z.z.

ods. 1 Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok

ods. 2 Pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok, a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo b) veriteľom je tretia osoba a 1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo 2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere

ods. 3 Ak spotrebiteľ odstúpil od zmluvy o kúpe tovaru alebo poskytnutí služby a ak cena tovaru alebo služby je hradená plne alebo čiastočne spotrebiteľským úverom na základe zmluvy podľa odseku 1, zaniká tiež táto zmluva. Zaniká tiež táto zmluva nezakladá právo veriteľa alebo tretej osoby na uplatnenie akýchkoľvek sankcií voči spotrebiteľovi

ods. 5 Ak došlo k zániku zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľ tovar vrátil predávajúcemu, predávajúci a veriteľ si navzájom vysporiadajú vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov bez účasti spotrebiteľa. Ak išlo o nevyžiadany tovar, tak k takému vysporiadaniu postačí zánik zmluvy o kúpe tovaru bez toho, aby spotrebiteľ vrátil tovar predávajúcemu. Ak zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere zanikla a ak spotrebiteľ uhradil peňažné prostriedky veriteľovi pred zánikom zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere a oznámil veriteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom veriteľovi zánik zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere z dôvodu odstúpenia od zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, veriteľ je povinný mu tieto peňažné prostriedky vrátiť najneskôr do 14 kalendárnych dní po doručení tohto oznámenia.

Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu o tom, že zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú údaj / náležitosť podľa § 9 ods. 2 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu ich uzavretia. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úver/zmluva o revolvingovom úvere, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah Zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13. zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ uvedené v článku 7. zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva doba trvania zmluvy, kde je uvedené, že „Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú.“

Na podporu tohto argumentu poukazujeme aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasti zmluvy súd uviedol „V zmysle čl.7 zmluvných dojednaní (č.l.138) predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky.“

Rozsudok Krajského súdu v Nitre, č.k. 25Co/62/2019 (bod 13) „Odvolací súd sa však nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie podľa ktorého bol predmetný úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru.

V spise na nachádza na čl. 11 oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 27.5.2011.

Podľa bodu 7 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere súčasťou zmluvy sú prílohy, okrem iného oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré obsahovalo všetky údaje schváleného úveru, aj konečnú splatnosť úveru.

V bode 2.2. zmluvných dojednaní bolo uvedené, že veriteľ je povinný dlžníkovi odoslať oznámenie o schválení úveru, v ktorom bude uvedená výška úveru, splatnosť úveru, výška mesačnej splátky, lehota a podmienky splácania úveru, dátum splatnosti prvej a poslednej splátky, periodicita splátok, celková výška úveru a RPMN.

Zmluvné dojednania boli podľa bodu 7. žiadosti/zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou a boli obsiahnuté na zadnej strane žiadosti/zmluvy. Žalobca ich, spolu so žiadosťou/zmluvou a spolu s dohodou o poskytnutí služby, podpísal.

Preto mal súd prvej inštancie vyhodnotiť oznámenie veriteľa za súčasť zmluvy. V oznámení je uvedený dátum poslednej splatnosti úveru 14.12.2014.

Tým neboli naplnené skutkové tvrdenia súdu prvej inštancie zakladajúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť.“

Krajský súd v Banskej Bystrici, č.k. 25Co/2/2019 (bod 23 a 26 odôvodnenia) „Odvolací súd konštatuje, že zmluvné dojednania, ktoré sú na samostatnej listine sú súčasťou úverovej zmluvy a dopĺňajú jej obsah. Pokiaľ ide o právny názor žalobcu, podľa ktorého oznámenie veriteľa o schválení úveru nie je súčasťou zmluvy, odvolací súd vychádza v záujme právnej istoty z doterajšej judikatúry odvolacieho súdu (napr. sp. zn. 41 Co/28/2019 z 26. júna 2019, 41 Co/112/2019 z 27.marca 2019 a ďalšie, ktoré sú zverejnené na webovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR). V bode 7.1 písmeno g) zmluvných dojednaní je za súčasť zmluvy medzi iným prehlásené „oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“. Postup pri zasielaní tohto oznámenia ako aj jeho obsahové náležitosti boli dohodnuté v bode 22 zmluvných dojednaní. Samotné „oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“ z 10. februára 2015 sa zároveň odvoláva na konkrétnu zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500102083.“

Žalovaný poukazoval na to, že aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že uvedený údaj je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči.“

Žalovaný popiera tvrdenie žalobcu o tom, že zmluvy o revolvingovom úvere neobsahujú údaj / náležitosť podľa § 9 ods. 2 písmeno f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu ich uzavretia, a to termín konečnej splatnosti.

Táto náležitosť nie je, a nemôže byť dôvodom bezúročnosti. Podľa R 16/2022 : „V zmluvách o spotrebiteľských úveroch uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30. apríla 2018 nie je potrebné uvádzať presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.“ Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Stalo sa tak novelou č. 279/2017 Z.z. (článok XII.), pričom jej prijatie bolo odôvodnený tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./W. X. a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak by „konečná splatnosť“ mala byť náležitosťou zmluvy v rámci zabezpečenia ochrany spotrebiteľa, potom nedáva ani zmena zákona, a ani samotné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ racionálny význam.

Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“ a konečnej splatnosti. V dôvodovej správe k predmetnému zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstránia do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom.

Súdny dvor EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C-42/15 vyslovil, že Uvedené ustanovenie (čl. 10 ods. 2 smernica 2008/48/ES pozn.) by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.

Žalobca v podaní - zmena žaloby neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spĺňali akýkoľvek zákonný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Prepis časti § 45 zákona č. 335/2014 Z.z. nepredstavuje podľa žalovaného splnenie zákonnej povinnosti žalobcu podľa § 131, § 142 CSP.

Vzhľadom na tvrdenia žalobcu v podaní - zmena žaloby o neuvedení termínu konečnej splatnosti a vzhľadom na tú skutočnosť, že pred Súdny dvorom EÚ pod zn. C-677/23 prebieha konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú otázok a náležitostí, ktoré v tomto konaní sporuje aj žalobca. Existuje tak priama súvislosť medzi predmetným konaním o predbežnej otázke a týmto sporom a táto skutočnosť zdôvodňuje postup podľa § 164 Civilného sporového poriadku a prerušenie konania až do skončenia konania pred Súdny dvorom EÚ pod zn. C-677/23.

8. Uznesením č.k. 9Csp/146/2017-208 zo dňa 10.10.2023 súd zmenu žaloby pripustil.

9. V intenciách rozsudku Krajského súdu v Bratislave súd vec opätovne prejednal, vykonal dokazovanie zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300046397 zo dňa 19.03.2012, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 21.07.2011, pripojenými spismi Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 154/06/14, sp. zn. 24/06/14, ako aj ostatným obsahom spisu, výsluchom žalobkyne, prednesom právneho zástupcu žalobkyne, prednesom právneho zástupcu žalovaného a zistil tento skutkový stav: Dňa 25.07.2011 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300039666. Na základe tejto zmluvy sa zaviazal žalovaný poskytnúť žalobkyňi úver vo výške 1.320 eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 70,72 eur. Celková čiastka, ktorú bola žalovaná povinná zaplatiť bola stanovená na sumu 2.970,24 eur, RPMN za úver 69,72 %, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN za úver 46,56 %, poskytnutá čiastka revolvingu 693,88 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť bola stanovená na sumu 1.697,28 eur, predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9,50%. Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného. Dňa 25.07.2011 uzavreli strany, žalobkyňa v postavení dlžníka aj Rozhodcovskú zmluvu č. 8300039666.

Dňa 19.03.2012 uzavrel žalovaný ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300046397. Na základe tejto zmluvy sa zaviazal žalovaný poskytnúť žalobkyňi úver vo výške 1.320 eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v 42 mesačných splátkach (vrátane úrokov) vo výške 70,72 eur. Celková čiastka, ktorú bola žalovaná povinná zaplatiť bola stanovená na sumu 2.970,24 eur,

RPMN za úver 70%, ročná úroková sadzba úveru 70 %, priemerná RPMN za úver 46,23%, poskytnutá čiastka revolvingu 695,88 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť bola stanovená na sumu 1.697,28 eur, predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 60,49 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9 %. Súčasťou zmluvy boli aj Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere žalovaného. Dňa 19.03.2012 uzavreli strany, žalobkyňa v postavení dlžníka aj Rozhodcovskú zmluvu č. 8300046397.

Z rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, sp.zn. 24/06/14 zo dňa 17.07.2014 súd zistil, že súd na základe návrhu žalovaného zaviazal žalovanú do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia zaplatiť žalovanému sumu 1.131,52 eur, zmluvnú pokutu 0,04% denne a úrok z omeškania 1,15% ročne zo sumy 70,72 eur od 26.08.2011 do 06.09.2011, zo sumy 70,72 eur od 26.09.2011 do 04.10.2011, zo sumy 70,72 eur od 26.10.2011 do 01.11.2011, zo sumy 70,72 eur od 26.11.2011 do 29.11.2011, zo sumy 70,72 eur od 26.12.2011 do 04.01.2012, zo sumy 70,72 eur od 26.01.2012 do 13.02.2012, zo sumy 70,72 eur od 26.03.2012 do 15.04.2012, zo sumy 70,72 eur od 26.05.2012 do 10.06.2012, zo sumy 20,44 eur od 26.10.2012 do 13.11.2012, zo sumy 20,44 eur od 26.11.2012 do 11.12.2012, zo sumy 20,44 eur od 26.12.2012 do 15.01.2013, zo sumy 20,44 eur od 26.01.2013 do 18.02.2013, zo sumy 60,41 eur od 26.03.2013 do 11.04.2013, zo sumy 64,01 eur od 26.07.2013 do 12.08.2013, zo sumy 64,01 eur od 26.08.2013 do 08.10.2013, zo sumy 70,72 eur od 26.09.2013 do 08.10.2013, zo sumy 70,72 eur od 26.10.2013 do zaplataenia, zo sumy 70,72 eur od 26.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 70,72 eur od 26.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 70,72 eur od 26.01.2014 do zaplataenia, zo sumy 848,64 eur od 30.01.2014 do zaplataenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.320 eur a odo dňa nasledujúceho po dni v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.320 eur len 5,25% ročný úrok z omeškania zo sumy 1.131,52 eur do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 250,02 eur.

Zo spisu Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 24/06/14 súd zistil, že žalovaný podal dňa 05.06.2014 na Rozhodcovský súd Slovak arbitration court, s.r.o. žalobu proti žalobkyni o zaplataenie pohľadávky vo výške 1.131,52 eur s príslušenstvom. Rozsudok Rozhodcovského súdu Slovak arbitration court, s.r.o. bol žalobkyni doručený dňa 02.02.2023.

Z rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o., so sídlom Krížna 56, Bratislava, sp.zn. 154/06/14 zo dňa 28.07.2014 súd zistil, že súd na základe návrhu žalovaného zaviazal žalovanú zaplatiť žalovanému do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia sumu 1.626,56 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 1,15% ročne zo sumy 70,72 eur od 20.04.2012 do 01.05.2012, zo sumy 70,72 eur od 20.05.2012 do 10.06.2012, zo sumy 70,72 eur od 20.06.2012 do 27.06.2012, zo sumy 15,74 eur od 20.09.2012 do 03.10.2012, zo sumy 68,23 eur od 20.10.2012 do 13.11.2012, zo sumy 68,23 eur od 20.11.2012 do 09.12.2012, zo sumy 68,23 eur od 20.03.2013 do 11.04.2013, zo sumy 40,18 eur od 20.05.2013 do 12.06.2013, zo sumy 23,61 eur od 13.06.2013 do 26.06.2013, zo sumy 70,72 eur od 20.06.2013 do 26.06.2013, zo sumy 19,83 eur od 20.07.2013 do 12.08.2013, zo sumy 19,83 eur od 20.08.2013 do 08.10.2013, zo sumy 70,72 eur od 20.09.2013 do 08.10.2013, zo sumy 70,72 eur od 20.10.2013 do 28.11.2013, zo sumy 70,72 eur od 20.11.2013 do zaplataenia, zo sumy 70,72 eur od 20.12.2013 do zaplataenia, zo sumy 70,72 eur od 20.01.2014 do zaplataenia, zo sumy 70,72 eur od 20.02.2014 do zaplataenia, zo sumy 1.343,68 eur od 24.02.2014 do zaplataenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.320 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania z tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.320 eur len 5,25%, ročný úrok z omeškania zo sumy 1.626,56 eur do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 eur a trovy právneho zastúpenia 285,87 eur. Rozsudok Rozhodcovského súdu Slovak arbitration court, s.r.o. bol žalobkyni doručený dňa 02.02.2023.

Zo spisu Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 154/06/14 súd zistil, že žalovaný podal dňa 05.06.2014 na Rozhodcovský súd Slovak arbitration court, s.r.o. žalobu proti žalobkyni o zaplataenie pohľadávky vo výške 1.626,56 eur s príslušenstvom. Rozsudok Rozhodcovského súdu Slovak arbitration court, s.r.o. bol žalobkyni doručený dňa 02.02.2023.

10. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že žalovanému splatila všetky poskytnuté istiny úverov, ako aj úroky, na zaplataenie ktorých podľa jej uváženia mal žalovaný nárok. Nezaplatala však aj ďalšie poplatky a úroky, ktoré nepovažovala za oprávnené. Žalovaný však nestále od nej požadoval ďalšie a ďalšie platby. Je pravdou, že bola v omeškani so splátkami úverov. Nebolo to však svojvoľné, ale na základe osobných dôvodov. Peniaze, ktoré jej žalovaný požičal mu však vrátila. Poukazovala na Dohodu o zrážkach zo mzdy z ktorej vyplýva, že žalovaný začal dlh zo mzdy zrážať nie jej, ale jej dcére, ktorá sa tiež v tom

čase volala H. W.. Dávala do pozornosti, že nielen že predmetné úvery veľmi preplatila, ale žalovaný od nej naďalej požadoval aj doplatenie zmluvnej pokuty. Žalobkyňa ďalej uviedla, že súd by ju mal ochrániť pred neprimerane vysokými zmluvnými pokutami dojednanými v zmluvách. O nejakom údajnom zápočte súm zo staršieho úveru nemá vedomosť.

11. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava ústnych prednesov a písomných vyjadrení, navrhuje predmetné rozhodcovské rozsudky zrušiť a žalovaného zaviazat' zaplatiť žalobkyni sumu 3.843,56 eur s úrokom z omeškania titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

12. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že žalovaný nerozporuje, že Dohodu o zrážkach zo mzdy skutočne zaslal zamestnávateľovi dcéry žalobkyne, došlo k pochybeniu žalovaného v tomto smere. Dcére žalobkyne však v tejto súvislosti zo mzdy nebola zrazená žiadna suma. Poukazoval na skutočnosť, že žalobkyňa v súvislosti so zmluvami uzatvorila aj dohodu o poskytnutí služby, predmetom ktorej bola možnosť odkladu splátok, ktorá služba tiež bola spolplatnená. V súvislosti so zmluvou s koncovým číslom 97, žalobkyňa žiadala o zápočet sumy poskytnutého úveru so sumou nesplatených splátok zo staršieho zmluvného vzťahu. Preto jej bol vyplatený úver v nižšej sume.

13. Právne súd vec posúdil nasledovne:

13.1. Podľa bodu 2.1. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré v zmysle bodu 7. zmluvy o revolvingovom úvere tvoria jej neoddeliteľnú súčasť, zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom, spoludlžníkom 1 a spoludlžníkom 2 je návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu dlžníka, spoludlžníka 1, spoludlžníka 2 a veriteľa.

13.2. Podľa bodu 2.2. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, veriteľ je povinný odoslať dlžníkovi oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.

13.3. Podľa bodu 14.1. zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania.

13.4. Podľa bodu 2. rozhodcovskej zmluvy, veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol za strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.

13.5. Podľa bodu 3. rozhodcovskej zmluvy, veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia. Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy (ďalej len Zmluva o RÚ), ktorú veriteľ a dlžník uzatvoria, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

13.6. Podľa bodu 5. rozhodcovskej zmluvy, akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov: - Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 481, so sídlom Križna 56, 821 08 Bratislava, - Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 874 01 Banská Bystrica. Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť spočíva na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh.

13.7. Podľa bodu 7. rozhodcovskej zmluvy, dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy.

13.8. Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 335/2014 Z.z.“), stály rozhodcovský súd musí v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas spotrebiteľského rozhodcovského konania; nesmie však prekročiť medze uplatnených návrhov okrem prípadu určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom, a plnenie, ktoré je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ak sa dôvod, pre ktorý nemožno prisúdiť plnenie, vzťahuje len na časť zmluvy, nemožno prisúdiť plnenie týkajúce sa len tejto časti, ak z povahy zmluvy alebo jej obsahu alebo z okolností, za ktorých došlo k jej uzavretiu, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

13.9. Podľa § 45 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13.10. Podľa § 45 ods. 3 prvá veta zákona č. 335/2014 Z.z., súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l).

13.11. Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

13.12. Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z., na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

13.13. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z., rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

13.14. Podľa § 41 ods. 1 prvá veta zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“), žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

13.15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli, alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

13.16. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

13.17. Podľa § 4 ods. 2 prvá veta zákona č. 244/2002 Z.z. rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

13.18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere zatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobe žalobkyne v časti jej návrhu na zrušenie rozhodcovských rozsudkov je dôvodné vyhovieť.

15. Žalobkyňa zdôvodňovala návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku tým, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Poukazovala na skutočnosť, že ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a teda neplatné. Od spotrebiteľa nemôže žalovaný ako veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keď v zmluve sa žiadne poplatky nenachádzajú. Poukazovala na to, že odvolacie súdy už v minulosti judikovali, že všeobecné obchodné podmienky, či cenníky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku judikoval súd ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Konanie žalovaného malo byť v rozpore s dobrými mravmi, predpismi na ochranu spotrebiteľa, postupom rozhodcovského súdu bola porušená rovnosť účastníkov rozhodcovského konania.

16. Súd v prvom rade skúmal, či žalobkyňa ako účastník rozhodcovského konania podala žalobu o zrušenie rozhodcovských rozsudkov na všeobecný súd včas, tj. v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku.

16.1. Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 24/06/14 zo dňa 17.07.2014 bol žalobkyni doručený dňa 02.02.2023, žalobkyňa návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku podala dňa 02.03.2023, teda včas, v lehote 30 dní.

Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 154/06/14 zo dňa 28.7.2014 bol žalobkyni doručený 02.02.2023, žalobkyňa návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku podala dňa 02.03.2023, teda včas, v lehote 30 dní.

Úvodom je potrebné zdôrazniť, že zmluvy o revolvingových úveroch č. 83000 39666 zo dňa 25.07.2011 a č. 8300046397 zo dňa 19.03.2012 uzavreté medzi žalobkyňou a žalovaným sú zmluvy spotrebiteľské. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorý je najčastejšie predávajúci za takých podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto dojednania v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti s skúsenosti a

oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu je neplatná.

Súd zrušil Rozhodcovský rozsudok sp.zn. 24/06/14 zo dňa 17.7.2014 z dôvodu, že zo strany rozhodcovského súdu neboli dodržané všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa pri rozhodovaní rozhodcovského súdu.

Medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 8300039666 podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Uzavreté zmluvy musia tak spĺňať aj sprísnené náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Zmluva o revolvingovom úvere však neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

V zmluve tiež absentuje údaj o splatnosti prvej splátky úveru podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď chýba presný dátum, kedy mala žalobkyňa začať so splácaním poskytnutého úveru.

Z ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch pritom vyplýva, že tieto údaje musia byť súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie iného dokumentu. Z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-677/23 pre súd vyplynulo, že zmluva o úvere nemusí nevyhnutne výslovne uvádzať dĺžku trvania zmluvy, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou určiť túto dĺžku. Navyiac, v danom prípade žalobkyňa podpísala predtlačенý formulár dňa 21.07.2011, pričom v tom čase vo formulárovej zmluve nebol vypísaný bod 6, ktorý až následne dopĺňal žalovaný, čo je zrejmé z toho, že bod 6 je vyplňaný úplne iným písmom ako bod 5. V zmysle § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. V zmysle § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia, alebo iné zmeny je odmietnutie návrhu a považuje sa za nový návrh. Údaj o RPMN vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda tento údaj má svoj význam v tom, aby spotrebiteľ vedel posúdiť výhodnosť poskytovaného úveru. V tomto prípade žiadosť, ktorú podpisovala žalobkyňa obsahuje len údaj o predpokladanej RPMN a nie údaj o skutočnej RPMN. Nemožno teda konštatovať, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy došlo k riadnemu dojednaniu RPMN, pretože žalobkyňa nepodpisovala riadne vyhotovenie zmluvy, ktoré by obsahovalo údaj o skutočnej RPMN. Tento údaj je obsiahnutý až v bode 6. Zmluvy, ktorý však bol vyplnený až potom, ako zmluvu podpísala žalobkyňa. Navyiac, tento údaj nie je ani zhodný s údajom uvedeným v žiadosti žalobkyne, a na tom nemení nič ani skutočnosť, či v bode 6 je uvedená vyššia alebo nižšia RPMN. Podstatné je, že v čase podpisu zmluvy žalobkyňou, resp. žiadosti zo strany žalobkyne o úver v texte vôbec nebol uvedený údaj o skutočnej RPMN, ale iba o predpokladanej RPMN. Navyiac, údaj o RPMN zjavne nebol vypočítaný správne, keď v bode 6 zmluvy sa uvádza, že RPMN by mala byť vo výške 69,72%, avšak len ročná úroková sadzba úveru bola 70% a podľa zmluvy mala platiť aj ďalšie poplatky. Navyše, žalovaný pri výpočte RPMN vychádzal z toho, že žalobkyňa poskytuje úver vo výške 1.320 eur, avšak reálne jej poskytol iba sumu 1.130,12 eur. V zmluve je teda nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru. Súd už vo viacerých rozhodnutiach konštatovali, že aj nesprávne uvedenie údajov o RPMN má rovnaký následok, ako keby v zmluve údaj o RPMN nebol uvedený vôbec. Aj s poukazom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že v zmluve nebol riadne dojednaný údaj o RPMN a teda v zmluve absentuje jedna z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na tomto mieste súd opätovne poukazuje na vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-677/23 z 23. januára 2025, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. S poukazom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že v zmluve nebol riadne dojednaný údaj o RPMN, teda v zmluve absentuje jedna z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa karty klienta žalobkyňa zaplatila za poskytnutý revolvingový úver č. 8300039666 celkom sumu 1.838,72 eur, teda zaplatila takmer 2/3 sumy, ktorú jej žalovaný poskytol (2.970,24 eur). Rozhodcovský súd teda nemohol rozhodcovským rozsudkom uložiť žalobkyňi povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1.131,52 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania 1,15% ročne zo súm uvedených v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodcovský súd priznal žalovanému zmluvnú pokutu, ktorá nebola zmluvnými stranami dohodnutá priamo v samotnej zmluve o revolvingovom úvere, ale v zmluvných dojednaniach k zmluve, čo je neprípustné, nakoľko zmluvné dojednania majú slúžiť tomu, aby nemuseli byť v každej zmluve uvádzané technické alebo iné vysvetľujúce skutočnosti. Tieto dojednania neslúžia na to, aby do nich

boli zakomponované ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné napr. o zmluvnej pokute. Súd má za to, že v posudzovanom prípade nemožno takto „dohodnutú“ zmluvnú pokutu priznať, nakoľko táto dohoda bola zahrnutá medzi množstvom iných, menej významných a malými písmenami písaných ustanovení technického a vysvetľujúceho charakteru, pričom spotrebiteľ nemal šancu do nej nijako zasahovať alebo ju ovplyvniť. Nad rámec uvedeného súd uvádza, že úrok vo výške 70 %, ktorý bol dohodnutý v zmluve o revolvingovom úvere, možno považovať za odporujúci dobrým mravom. Zmluva by teda bola v tejto časti neplatná aj v zmysle § 39 v spojení s § 3 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka, pričom z takéhoto neplatného zmluvného dojednania by žalovanému nevzniklo právo na plnenie (úrokov), čo po zohľadnení výšky peňažných prostriedkov už vrátených žalobcom, malo byť zohľadnené v rozhodcovskom rozsudku, čo sa však nestalo a uvedený úrok bol rozhodcovským súdom priznaný. Z rozhodovacej praxe súd odkazuje, k otázke neprimeranosti výšky úrokov a jej rozporu s dobrými mravmi, na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012, keď je uvedený: „Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Rozhodcovský súd teda rozhodol vo veci v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, pričom toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, čím bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. j) zákona č. 335/2014 Z.z..

16.2. Súd zrušil Rozhodcovský rozsudok sp.zn. 154/06/14 zo dňa 28.7.2014 z dôvodu, že zo strany rozhodcovského súdu neboli dodržané všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa pri rozhodovaní rozhodcovského súdu. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 8300046397 podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Uzavreté zmluvy musia tak spĺňať aj sprísnené náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o revolvingovom úvere však neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve tiež absentuje údaj o splatnosti prvej splátky úveru podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď chýba presný dátum, kedy mala žalobkyňa začať so splácaním poskytnutého úveru. Z ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch pritom vyplýva, že tieto údaje musia byť súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie iného dokumentu. Z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-677/23 pre súd vyplývalo, že zmluva o úvere nemusí nevyhnutne výslovne uvádzať dĺžku trvania zmluvy, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou určiť túto dĺžku. Naviac, v danom prípade žalobkyňa podpísala predtlačný formulár dňa 19.03.2012, pričom v tom čase vo formulárovej zmluve nebol vypísaný bod 6, ktorý až následne dopĺňal žalovaný, čo je zrejme z toho, že bod 6 je vypĺňaný úplne iným písmom ako bod 5. V zmysle § 44 ods. 1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. V zmysle § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia, alebo iné zmeny je odmietnutie návrhu a považuje sa za nový návrh. Údaj o RPMN vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda tento údaj má svoj význam v tom, aby spotrebiteľ vedel posúdiť výhodnosť poskytovaného úveru. V tomto prípade žiadosť, ktorú podpisovala žalobkyňa obsahuje len údaj o predpokladanej RPMN a nie údaj o skutočnej RPMN. Nemožno teda konštatovať, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy došlo k riadnemu dojednaniu RPMN, pretože žalobkyňa nepodpisovala riadne vyhotovenie zmluvy, ktoré by obsahovalo údaj o skutočnej RPMN. Tento údaj je obsiahnutý až v bode 6. Zmluvy, ktorý však bol vyplnený až potom, ako zmluvu podpísala žalobkyňa. Naviac, tento údaj nie je ani zhodný s údajom uvedeným v žiadosti žalobkyne, a na tom nemení nič ani skutočnosť, či v bode 6 je uvedená vyššia alebo nižšia RPMN. Podstatné je, že v čase podpisu zmluvy žalobkyňou, resp. žiadosti zo strany žalobkyne o úver v texte vôbec nebol uvedený údaj o skutočnej RPMN, ale iba o

predpokladanej RPMN. Naviac, údaj o RPMN zjavne nebol vypočítaný správne, keď v bode 6 zmluvy sa uvádza, že RPMN by mala byť vo výške 69,81%, avšak len ročná úroková sadzba úveru bola 70% a podľa zmluvy mala platiť aj ďalšie poplatky. Navyše, žalovaný pri výpočte RPMN vychádzal z toho, že žalobkyni poskytuje úver vo výške 1.320 eur, avšak reálne jej poskytol iba sumu 966,80 eur. V zmluve je teda nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru. Súd už vo viacerých rozhodnutiach konštatovali, že aj nesprávne uvedenie údajov o RPMN má rovnaký následok, ako keby v zmluve údaj o RPMN nebol uvedený vôbec. Aj s poukazom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že v zmluve nebol riadne dojednaný údaj o RPMN a teda v zmluve absentuje jedna z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na tomto mieste súd opätovne poukazuje na vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C-677/23 z 23. januára 2025, ktorý sa má vykladať v tom zmysle, že predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy. S poukazom na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že v zmluve nebol riadne dojednaný údaj o RPMN, teda v zmluve absentuje jedna z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa karty klienta žalobkyňa zaplatila za poskytnutý revolvingový úver č. 8300046397 celkom sumu 1.343,98 eur, teda zaplatila takmer 1/2 sumy, ktorú jej žalovaný poskytol (2.970,24 eur). Rozhodcovský súd teda nemohol rozhodcovským rozsudkom uložiť žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 1.626,56 eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania 1,15% ročne zo súm uvedených v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodcovský súd priznal žalovanému zmluvnú pokutu, ktorá nebola zmluvnými stranami dohodnutá priamo v samotnej zmluve o revolvingovom úvere, ale v zmluvných dojednaniach k zmluve, čo je neprípustné, nakoľko zmluvné dojednania majú slúžiť tomu, aby nemuseli byť v každej zmluve uvádzané technické alebo iné vysvetľujúce skutočnosti. Tieto dojednania neslúžia na to, aby do nich boli zakomponované ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné napr. o zmluvnej pokute. Súd má za to, že v posudzovanom prípade nemožno takto „dohodnúť“ zmluvnú pokutu priznať, nakoľko táto dohoda bola zahrnutá medzi množstvom iných, menej významných a malými písmenami písaných ustanovení technického a vysvetľujúceho charakteru, pričom spotrebiteľ nemal šancu do nej nijako zasahovať alebo ju ovplyvniť. Nad rámec uvedeného súd uvádza, že úrok vo výške 70,00 %, ktorý bol dohodnutý v zmluve o revolvingovom úvere, možno považovať za odporujúci dobrým mravom. Zmluva by teda bola v tejto časti neplatná aj v zmysle § 39 v spojení s § 3 ods. 1 a § 41 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník; pričom z takéhoto neplatného zmluvného dojednania by žalovanému nevzniklo právo na plnenie (úrokov), čo po zohľadnení výšky peňažných prostriedkov už vrátených žalobcom, malo byť zohľadnené v rozhodcovskom rozsudku, čo sa však nestalo a uvedený úrok bol rozhodcovským súdom priznaný. Z rozhodovacej praxe súd odkazuje, k otázke neprimeranosti výšky úrokov a jej rozporu s dobrými mravmi, na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012, keď je uvedený: „Pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Rozhodcovský súd teda rozhodol vo veci v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, pričom toto porušenie malo vplyv na výsledok sporu, čím bol daný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. j) zákona č. 335/2014 Z.z.. V ďalšom súd poukazuje aj na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva v oboch revolvingových zmluvách predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj tá podmienka, ktorá núti spotrebiteľa, aby spory vzniknuté v budúcnosti z predmetnej zmluvy riešil v rozhodcovskom konaní. Neprijateľnou podmienkou je taktiež rozhodcovská zmluva, ktorá núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak takéto konanie inicioval dodávateľ. Inak by spotrebiteľ musel podať návrh na všeobecnom súde, aby zabránil rozhodcovskému konaniu. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ sa jedná o bod 8. oboch revolvingových zmlúv označený ako Dohoda o poskytnutí služby, táto bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného

súdu Prešove sp. zn. 9C/140/2013 zo 04.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/307/2014 z 09.09.2015. V ďalšom vo vzťahu k obidvom revolvingovým zmluvám súd uvádza, že § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadoval od veriteľa, aby pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Sankciu za absenciu požadovanej odbornej starostlivosti definoval § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nasledovne: Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalovaný nepredložil žiadne listiny preukazujúce príjem žalobkyne a overenie žalobkyňou deklarovaného príjmu z verejne dostupných registrov. Žalobkyňa ani netvrdila, preto nemohli byť ani overené ňou tvrdené skutočnosti. V posudzovanom prípade sa jedná o hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods., keď v konaní nebolo preukázané schopnosti splácania úverov veriteľom, neboli preukázané príjmy žalobkyne, jej výdavky, rodinný stav, neboli preukázané žiadne údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti žalobkyne predmetné úvery splácať. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Inými slovami, žalovaný nepreukázal ani overenie žalobkyňou deklarovaného príjmu z verejne dostupných registrov vrátane jej úveruschopnosti. Nebol predložený výpis z úverového registra, z ktorého by bolo zrejmé, či žalovaný zisťoval informácie o existujúcich záväzkoch a úverových vzťahoch od iných bánk alebo nebankových subjektov. K oprávneniu preveriť skúmanie schopnosti žalobkyne splácať spotrebiteľský úver súdom súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-679/2018, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice č. 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, môže uplatniť len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne. Skúmanie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nebolo preukázané, keď nebolo preukázané, že žalovaný mal k dispozícii všetky relevantné údaje o výške príjmu žalovanej, o výške celkového objemu jej výdavkov. Na základe uvedeného bolo potrebné s poukazom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. posúdiť konanie žalovaného ako porušenie jeho povinností overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, aj v dôsledku čoho s a považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a veriteľ a súčasne nemohol požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Na základe vyššie uvedených dôvodov, absenciou uvedených náležitostí zmlúv o revolvingovom úvere bola spôsobená v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch ich bezúročnosť a bez poplatkovosť.

17. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z toho dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

18. Návrh žalobkyne o zaplatenie sumy 3.843,56 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.843,56 eur od 28.08.2017 do zaplatenia 3.843,56 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 3.843,56 eur od 28.08.2017 do zaplatenia súd vylúčil na samostatné konanie, keď o tomto nároku môže súd rozhodnúť až potom, ako dôjde k právoplatnému zrušeniu rozhodcovských rozsudkov.

19. Návrh žalovaného na prerušenie tohto konania súd zamietol s poukazom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-677/23 z 23. januára 2025, ktorým bolo rozhodnuté o prejudiciálnych otázkach, čím žalovaný odôvodňoval návrh na prerušenie tohto konania. Dôvod na prerušenie tohto konania tak pominul.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva.

21. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Keďže žalobkyňa bola v konaní od zaplatenia poplatku oslobodená podľa § 4 ods. 2 písm. v) zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a súd jej žalobe vyhovel, uložil v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu (2 nároky) žalovanému. Výšku súdneho poplatku určil súd na sumu spolu vo výške 840 eur (420 eur za každý jeden návrh o zrušenie rozhodcovského rozsudku) s poukazom na položku 3 písm. c/ sadzobníka zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v spojení s § 6 ods. 3.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Proti tej časti výroku rozsudku, ktorým bol nárok žalobkyne vylúčený na samostatné konanie odvolanie nie je prípustné § 357 C.s.p.